

Varighed, han sagde: Det er dog vistnok for kort Tid, naar der her er fastsat en Frist til 31. Marts 1920, det er et meget stort Arbejde, som skal gøres i Anledning af en Takstforandring, og det er dog tvivlsomt, om dette store Arbejde bør gøres for saa kort et Tidsrum. Det forekommer mig, at dette Spørgsmaal ikke foreligger paa dette Tidspunkt, men først vil komme til at foreligge paa det Tidspunkt, da man nærmer sig den 31. Marts 1920, til hvilken Tid Lovens Gyldighed foreslaas at skulle vedvare. For øvrigt er det vel nok overvejende sandsynligt, at man, saaledes som de faktiske Forhold er, ikke vil kunne lade Lovforslagets Bestemmelser falde bort den 31. Marts 1920, men ingen kan dog vide, hvor hurtigt Forholdene kan forandre sig, og ingen kan for øvrigt vide, hvor stærkt de eventuelt vil kunne forandre sig. Fra Ministeriets Side har man fundet det rimeligt at foreslaa en saadan Frist, idet det altid vil være muligt forholdsvist hurtigt at vedtage en Forlængelse af Lovens Gyldighed.

Korsgaard: Jeg vil begynde med at udtale min Tilfredshed med, at Partiet Venstre ogsaa ønsker Taksterne yderligere forhøjet; som Følge af denne Partiets Stilling kan det vel haabes, at der vil komme nogen Forhøjelse.

En Forhøjelse af Persontaksterne skal jeg ikke udtale mig videre om, jeg skal kun lige henlede Opmærksomheden paa, om der ikke kunde være Anledning til paa Store Bælts-Færgerne at opkræve en lille Afgift af dem, som ligger ned og sover. Selv benytter jeg meget ofte den Rute, og jeg har jo det Held at komme først af alle om Bord paa Færgerne, da jeg som Rigsdagsmand er udstyret med Kort og derfor kan gaa lige ned til Færgerne, og da jeg i Forvejen har sovet, kan jeg ikke siges at høre til dem, som trænger mest til Hvile. Jeg har ofte iagttaget, at det ikke er de gamle, der ligger paa disse Pladser, det er ikke de svage, som kommer først, men det er tværtimod dem, der har de fleste Kræfter. Det forekommer mig, at det vilde være naturligt, om man tog en lille Indtægt og derved — og det skulde i og for sig efter mit Synspunkt være Hovedformaalet — skabte Mulighed for, at de, som havde rejst langt, eller de, som var svage eller gamle, kunde faa en Liggeplads. Hvis man indrettede to Rækker Køjer i Stedet for een, altsaa to Køjer over hinanden, vilde man i øvrigt kunne

opnaa, at Pladserne i Salonerne udnyttedes ulige bedre, end Tilfældet er nu.

Naar jeg har taget Ordet, er det nærmest foranlediget af det Faktum, at Statsbanerne jo ganske afgjort ikke magter den Transport, som de gerne skulde magte. Forholdet har i Sommer været det, at der har været Vognmangel paa op til 4 000 Enkelt dage. Endnu er der ganske afgjort en betydelig Vognmangel, om end vel nok væsentlig mindre. Det, jeg ønsker at faa at vide, er, om der ikke er Mulighed for, at disse Forhold kan forbedres væsentligt. Den højtærede Minister har jo udtalt sig ret indgaaende om Muligheden af f. Eks. ved flere Godstog at forbedre dette Forhold og har egentlig ret tydeligt sagt, at man i saa Henseende gør, hvad gøres kan. Af andre Muligheder skal jeg tillade mig at pege paa Anskaffelsen af noget mere Materiel. Jeg vil gerne høre den højtærede Minister udtale sig om dette Spørgsmaal og vil gerne have at vide, om man bestræber sig det mest mulige for at faa mere Materiel uden Hensyn til Prisen, som selvfølgelig i Øjeblikket er høj. Jeg vil ogsaa gerne spørge den højtærede Minister — det er vel nærmest Transportnævnet, det gælder —, om der gøres, hvad der kan gøres, for at aflaste Statsbanerne; om de saaledes f. Eks. — hvad jeg antager, de gør — konsekvent nægter Tilladelse til, at en Vare kan sendes til Plads A fra Plads B og en tilsvarende Vare nogenlunde samtidig sendes fra Plads B til Plads A. Jeg vil ogsaa gerne vide, om Transportnævnet efter bedste Evne søger at aflaste Statsbanerne ved, at Skibene udnyttes saa meget som overhovedet muligt uden Hensyn til, om de paagældende kommer til at betale lidt mere eller lidt mindre i Fragt. Jeg vil dernæst gerne vide — jeg ved ikke, om det er Transportnævnet, der har dermed at gøre —, om man kan gaa ud fra, at der finder et intenst Samarbejde Sted mellem Statsbanerne og de private Baner, saaledes at de egentlig talt betragter sig som solidariske og saaledes, at den ene Part hjælper, hvor den overhovedet kan hjælpe den anden.

Naar Transportforholdene i Øjeblikket er saa vanskelige, som de er, ligger det, som den højtærede Minister har berørt, i, at der for Tiden produceres saa meget indenlandsk Brændsel og da navnlig Tørv. Saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, produceres der i Øjeblikket rundt regnet 2 Mill. Tons Tørv, som, naar man tager i Betragtning, at det er meget slette Kul, man nu faar, saavel fra Tyskland som fra